

KAMPEN

...ÄR KLIG EN HÄR!

Ett datahaveri både försenade Kampen och bevisade att man inte kan lita på den moderna tekniken....

Klubbtidning för SOK Viljan
Oskarshamn

Nummer 3
2005

SOLSPRINTSuccé!

YTTERLIGARE ETT KANONARRANGEMANG AV
MILLE OCH ÖVRIGA VILJANFUNKTIONÄRER

Viljans tävlingar är över och vi kan andas ut. Det gick bra den här gången också. Nu kan vi koncentrera oss på att tävla själva istället. Vilket många gjort helgen som var då klassiska dag-DM avgjordes. — Det heter numera långdistans-DM. Krångligt. Jag var tvungen att kolla så det verkligen var normala banlängder innan jag anmälde mig och Annika. Natt-DM har det också varit. När ni läser det här har det varit stafett-DM (tidigare kallat kavle-DM) och medeldistans-DM (tidigare kallat kort-DM) också. Klarast lysande stjärna på Viljan-himlen just nu är Frida Bakkman som vann natt-DM

Redaktörens sida

med 7 minuter och dag-DM med 4 minuter. Grattis Frida! Dagen innan DM var jag och Annika och cirka 30 pers. till med på nyheten "Den lilla tävlingen". Läs mer om den i tidningen. Sommar har det varit också, med varierande väder. Men lite varmt har det nog varit på de flestas semestrar. Helt i enlighet med Murphys lag så blev det väldigt fint väder den veckan som skolorna började... En del orienterande har det varit på semestern. Först ut var Venla-damerna (=dam-Jukola). Ethel och Anna S har skildrat all dramatik i vårt nord-östra grannland. Själv har jag bara varit med på Tjoget som jag också skrivit om. Men många andra har sprungit flerdagarstävlingar. T.ex. 5-dagars som Martin skildrat ur en för honom ny synvinkel, nämligen inte som löpare utan som lokaltidnings-reporter.

Gotland har några varit på och eventuellt kommer det ett reportage därifrån. Det enda reportaget från den stora vida världen kommer från Göran SI som varit på Skogs-EM som i år gick i Lettland. I slutet av sommaren var det Gubb-tiomila, vilket Håkan J alias GW skrivit om. Ev. blir det också ett reportage om Ungdomens tiomila som gick av stapeln samma helg.

Hur en ny viljan kom till världen skildras av 3-barns-mamman Åsa.

Någon triathlon-kommitté finns inte längre i Viljan men ändå var vi ett gäng som deltog för Viljan i Oskarshamns triathlon. Kallt i vattnet var det kan jag berätta. Viljan har gjort en samhällsinsats också när ett stort gäng var ute i skogen en

lördagsnatt och letade efter en försvunnen flicka från Island. Göran 2 och hans son hittade henne efter flera timmars letande. Skönt när dramatiska händelser får lyckliga slut. Roland har skrivit ett lärorikt reportage om hur det gick till.

Vår serie "Vad gör du nuförtiden?" fortsätter. Sedan har vi "Hört något skoj", ledaren, och lite annat smått och gott. Trevlig läsning.

Nästa nummer kommer innan jul. Manusstopp blir **söndagen den 27:e november**. Du som inte hann skriva något till detta nummer får en ny chans då. Ha en trevlig höst och lycka till med orienterandet och allt annat du tar dig för.

Hoppas
Knut

Höstmörkret faller, pannlampan ligger för laddning inför traditionella natt-DM i Åseda. Sommaren sjunger på sista versen även om såväl september som oktober är riktigt härliga sensommarmånader och eller höstmånader. Välj själv.

LEDAREN

En kort tillbakablick på sommaren innebär härliga minnen från ett avkopplande midsommarläger på Öland med sol och trevlig orientering. Tjust tvådagars med orientering i 35 gradig värme som inte hör till det vanliga. Femdagars i Skillingaryd med härlig orientering där vi var riktigt många från klubben. Tyvärr stördes våra traditionella långbord på kvällarna av regnskurar. Men vi kan ju inte få allt!

Vår egen tävling i augusti blev succé. Har bara hört lovord om arrangemanget. Man blir bara så imponerad av att se hur allt bara växer upp till en komplett orienteringsarena. Banor läggs, kontrollerna hamnar på rätt plats i skogen. Datorsystem körs igång och datornät byggs. Duschar och toaletter kommer på plats. Barnpassning med knatteknat är välorganiserat. Serveringstält reses, gott kaffe kokas och hamburgare grillas. Solen skiner och de tävlande anländer med glada och förväntansfulla miner.

En tävlande från Nybro går i mål och faller uttrycket "världsklass" och då avsåg han inte sin egen prestation. Vår test av "Solsprintstafetten" blev också otroligt väl mottaget av de tävlande så

vi måste bara fortsätta med denna idé. Jag tar av kepsen, bugar och tackar tävlingsledarna Stefan Carlsson och Lennart Knutsson med ALLA medhjälpare för en helt fantastisk orienteringshelg.

Allt är inte frid och fröjd. Vi har lagt om datorstöd för vår administration för att bl.a. kunna införa familjemedlemskap i klubben. Detta har medfört att du får inbetalningskort på medlemsavgiften först efter årets semester. Jag hoppas att du, trots förseningen, fortfarande vill vara medlem och engagera dig som ledare, aktiv eller som stödjande passiv medlem.

Under hösten så ska vi börja med att hämta hem ett antal DM medaljer, dra igång de populära tipspromenaderna. Vi ska också jobba hårt med projektet "Handslaget" och fullfölja stödet till skolorna. Bl.a. med en studiedag för lärare i stugan. Vi kommer också att delta med ett par arrangemang under Oskarshamn i ljus. Som om detta inte är nog så blir det traditionell ungdomsträning.

Vi kommer också att dra igång förberedelserna inför Smålandskavlen 2007 som mynnar ut i ett studiebesök vid höstens kavle i Nybro.

Som vanligt, vi kör så det ryker såväl i skogen som i våra projekt.

Roland

SOLSPRINTSTAFETTEN

Änjo två lyckade arrangemang av SOK Viljan. En vanlig medeldistanstävling på lördagen och på söndagen den spännande nyheten sprintstafett.

Många var frågorna innan stafetten:

- 1) Skulle sekreteriatet klara av att hantera alla löpare inkl. tömning av pinnen mellan sträckorna?
- 2) Skulle det komma några deltagare?
- 3) Skulle det bli bra väder?
- 4) Skulle det lukta från soptippen?
- 5) Kort sagt, skulle deltagarna bli nöjda?

Svaren i korthet:

Ja, ja några, ja, nej samt ja.

Svaren i längdhet:

1) Detta med sekreteriatet har utvecklats mycket sedan jag började orientera. Då var det mycket men ganska enkelt jobb som nästan vem som helst kunde utföra. Idag är det helt datoriserat, vilket innebär att den totala arbetsmängden har blivit betydligt mindre. Å andra sidan har det blivit mer komplicerat och mer som kan gå snett, vilket innebär att det är betydligt färre som kan jobba med det. Dessa får jobba väldigt hårt under den numera enda veckan mellan anmälningstopp och tävlingen. Ida och Örjan gjorde ett jättejobb och fick också hjälp av Tord, Anders, Martin och Leif G. Under tävlingen hängde sig datorn flera gånger. Tur att stencoole Leif G var på plats då och hjälpte till att reda

ut det hela.

2) Vi har ju alltid haft svårt att få löpare till Ostkusten. Det här var dessutom en ny tävlingsform. Ville folk testa något nytt eller ville de ha det som vanligt? Det var frågan. Orienterare vill väl egentligen alltid testa nytt, eftersom tävlingar nästan alltid går i "ny" terräng. Men det kanske räcker med det.

Svaret på frågan var att några men inte alla ville testa något nytt. På lördagen blev det inkl. öppna klasser drygt 400 löpare och på söndagen 210. Eller 105 lag. Måhända tur att det inte kom fler så vi fick trimma in arrangemanget. Det hade nog blivit kaotiskt i vissa delar om det varit 400 lag (som vi drömt om). Bara en sådan detalj som nummerlappsutdelning och kartinsamling och utdelning, som jag och Annika höll på med hade vi inte klarat själva om det varit många fler lag. Nu vet vi det till nästa år. Detsamma gäller säkert fler funktioner. Sen ska man komma ihåg att 5-dagars också var litet en gång. Det är inte omöjligt att det kommer fler nästa år och kommande år om vi lyckas göra det till en tradition.

3) Lite spända var vi på vädret. Heter tävlingen Solsprintstafetten så vill det ju till att det blir fint väder, annars kan vi bli anmälda till orienteringsombudsmannen (OO) för falsk marknadsföring. Men eftersom nu Oskarshamn också kallas Solkustens centrum så ska det ju mycket till om det blir dåligt väder. Så riktigt oroliga för det var vi ju inte. Och det blev ju, som de som var där minns, riktigt fint sommarväder.

4) TC låg på en lagom bred fin avlång inäga. Men den låg väldigt nära soptippen. Om vinden låg på från det hållet skulle det nog inte lukta så gott. Nu blåste det väl inte så mycket överhuvudtaget. Jag kände åtminstone ingen doft. Och jag hörde ingen som klagade på det. I övrigt var allt nära. P-TC ett par hundra meter. TC-dusch 28 m. TC-toa 23 m. På medeldistansen var det 1000 m genom skogen till start vilket är perfekt uppvärmning, tycker jag.

5) Göran S1 (vem annars?) hade tillverkat en enkät som vi delade ut tillsammans med nummerlapparna. Ganska många fyllde i den och av dem var de allra flesta mycket nöjda med

arrangemanget. Kortare banor tyckte några och det kan jag hålla med om. 3 x 3,3 km = 10 km för herrarna kan knappast kallas sprint. Men som sagt på det stora hela var deltagarna nöjda. Ronneby fyllde i en enkät tillsammans och de lovade att komma många fler nästa år om vi kör det igen.

Till sist en personlig åsikt: Vi borde inte ha så många arrangemang utan bara satsa på detta. Vi måste ha tid att göra det vi tycker är roligast också: orientera själva.

Lennart Knutsson

NY VINKEL FRÅN O-RINGEN

Jag har sprungit o-ringen sedan 1998. Årets upplaga av världens största orienteringsfest var dock av det annorlunda slaget för min egen del.

I stället för att springa bevakade jag tävlingarna för Barometern och Oskarshamns-Tidningen (som ingår i samma koncern).

Som sagt, en annorlunda upplevelse. Men det innebar inte att man kunde komma och gå precis hur man ville och inte heller att man kunde ligga på latsidan.

Det gällde att ha koll på dagens starttider för att inte missa målgångarna på de lokala hoppen.

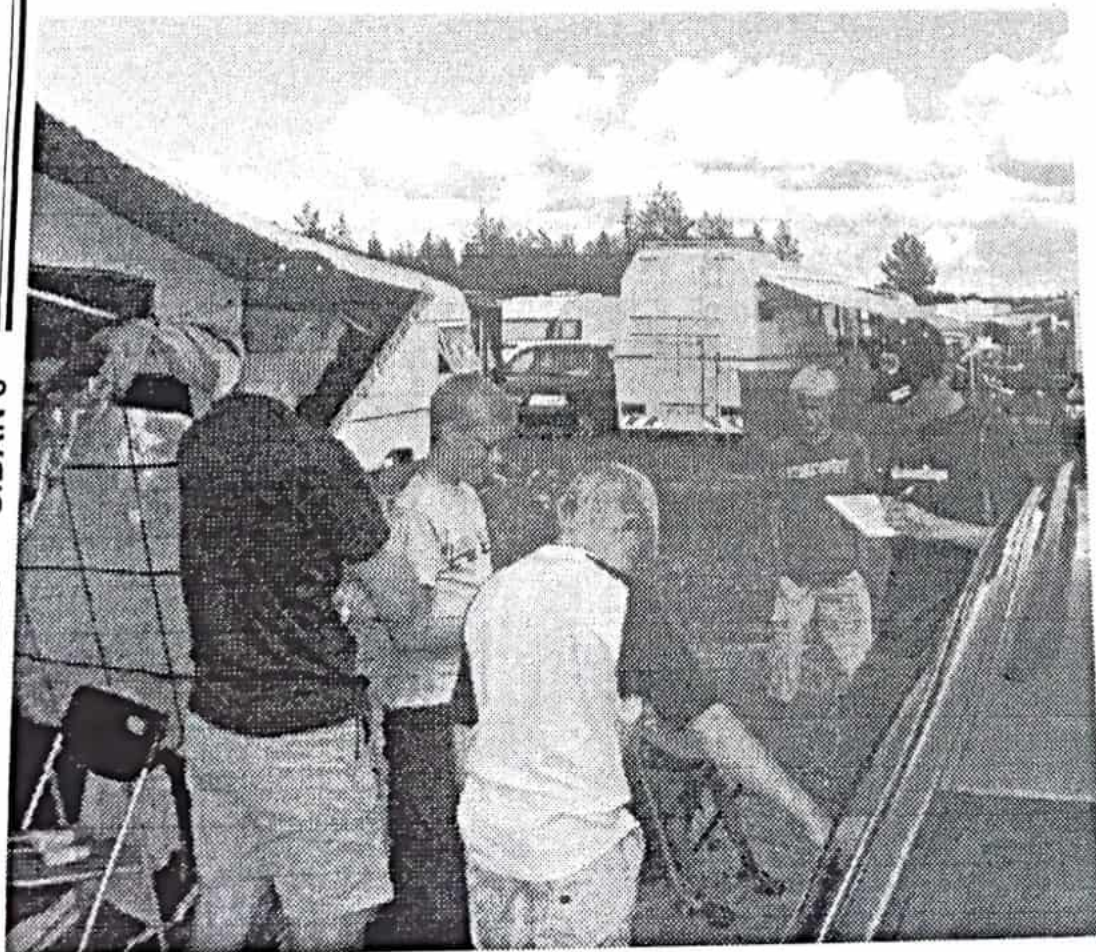
Under tävlingarna växlade jag mellan presscentret (det fanns bredband mitt ute i skogen!) och klubbsamlingsplatsen och tillbaka på c-orten var det att gå

direkt till presscentret för att skriva i hop dagens alstet, välja ut de bästa bilderna och skicka detsamma till redaktionen i Oskarshamn - något som brukade ta i runda slängar tre timmar.

Det var intressant att följa o-ringen från den här sidan. Framför allt ser man hur stort intresset för o-ringen är. Det var också kul att kunna bjuda Oskarshamnarna på en, för en gångs skull, gedigen o-ringenbevakning.

På sidan här till höger är min avslutningskrönika och summering av årets o-ringen. En krönika som publicerades både i OT och Barometern.

Martin Svenson

*Martin
intervjuar
familjen
Gustavsson
från Ålems OK.*

DATACHIP OCH BÄDDAR INOMHUS - NYA TIDER FÖR FEMDAGARS

Kommer du ihåg stiftklämman och pappersslappen från gympan i skolan? Det gör jag.

Men det är bara ett minne blott - orienteringen, och framför allt O-ringen, är definitivt på väg åt rätt håll. Stiftklämman är, sedan millennieskiftet, utbytt mot den i folkmun kallade "pinnen". En enkel förklaring är att det är en plastbit med ett datachip i. Den ger hundradelsexakta tider, både totalt och från kontroll till kontroll, och används nu för både träning och tävling.

Ett o-ringen kan näst intill liknas vid en allsvensk match på Fredriksskans - men med dubbelt så många åskådare. På en storbildsskärm kan man följa elitlöparna vid vissa TV-bevakade kontroller i skogen och med grafik som visar exakta stämplingstider för publiken blir det extra spännande.

Storbildsskärmen gör orienteringen till en arenasport.

UNDER VECKAN utsågs 2008 års O-ringenarrangör. Inte helt oväntat blev det Sälen, med Lindvallen som centralort, som fick arrangemanget. Man kan, med anläggningens 60 000 bäddar, erbjuda inomhusboende - till alla löpare. Ovant, säkert. Uppskattat,

säkert.

Men först drar O-ringencirkusen nästa år vidare till Hälsingland och året därefter till Östergötland.

Gammal är klok, sägs det ju.

Får man lägga in en protest?

Min farmor, Sonja, fyller snart 82 år - och gjorde i år sitt 21:a O-ringen. Det innebär, med lätt huvudräkning, 105 etapper.

Själv har jag insett mina begränsningar. Förra året gjorde jag mitt sjunde O-ringen och min 35:e etapp. Men det var också senaste gången jag motionerade. Om man inte räknar löpsträckan från datorn på redaktionen till kaffeautomaten och tillbaka, förstås. Därför höll jag mig vid sidan av i år.

Förra året klagade farmor att det var hennes sista O-ringen -

men lik förbaskat stod hon på startlinjen i D80 i år igen.

I går sa hon samma sak till mig efter målgång på sin 105:e etapp.

Jag tror henne inte.

Vi ses i Hälsingland, farmor!

Martin Svenson

martin.svenson@oskarshamnstidningen.se

Sonja.

LÅNGA NATTEN 2028

Tisdagen den 12/7. Soligt väder, ca 30 C och årets hittills varmaste dag. Rasmus kommenterade vädret såhär: *"När det är riktigt dåligt väder kan det vara en innedag. Men när det är väldigt varmt kan det också vara en innedag."* Detta blev en innedag, men inte pga vädret.

Vaknade kl nio (familjen Bergfors tog sovmorgon). Strax före halv tio kände jag något, och efter en kvart var jag säker. Vevade in en tallrik fil o musli och fick fart på Jonas. Sedan var det bara att ringa barnvakten (mormor) och ge sig av. Sa till Jonas att köra lugnt för det kändes inte så bråttom (och det fanns inget att välja på i den täta semestertrafiken). Efter Färbo tog det i

värre. I höjd med Solstadström kastade jag mej till baksätet. Bilen bakom undrade nog vad det var för en däre som halvlåg över ryggstödet och gjorde grimaser. Passerade vägvisningen till Tjust 2-dagars, men för att tjäna tid tog vi ett annat vägval, för nu var det lite brådis. Snedparkering utanför entrén. Inskrivna 11.35 och 11.49 är han född.

Om han har lika bråttom i skogen som han hade ut till världen kan han bli en bra förstärkning i framtida kavellag. Och med tanke på hur lite man får sova om nätterna kanske han kan bli en riktig natt-räv. Men man ska ju ha delmål. Det får bli knatteknat 2007.

Åsa

TACK JANNE & ROLAND

Ungdomskommittén tackar dessa båda herrar för ett gediget arbete med bantryckning och kontrollutsättning/intagning på ungdomskurserna.

Viljan har med ny teknik höjt nivån och rationaliserat vårt arbete avsevärt.

Eftersom vi befinner oss i ett "glapp" vad gäller ungdomar så gäller det att kunna ta de genvägar som finns i teknik och i det arbete som Janne gör.

Tusen tack än en gång.

U-kommittén

TJOGET

När jag tittade på bilderna på Tjogets hemsida innan tävlingen såg det ut att vara ren racerterräng. Gles tallskog. Löpsugan var ordet.

På vägen dit regnade det men väl där var det uppehåll så att vi hann få upp Viljans nya fina skärmskydd som är lätt att bära men inte helt lätt att sätta upp. Fast det är en vanesak förstås.

De lag som deltagit alla 30 gångerna på Tjoget inbjöds att delta i ett jubileumsevenemang. För Viljan paraderade Hasse Svenson, iförd en Viljan-dräkt av gammal modell, tillsammans med övriga lag på upploppet innan tävlingen startade.

Hasse Svenson i gammal Viljandräkt.

Sedan var det dags för mig. Inte förrän jag börjat värma upp kom regnet. Efter förstasträckan regnade det i princip inget mer förrän vi var på väg hem.

Kände mig lite gammal på startgärdet. Någon enstaka gubbe till fanns det väl, annars var nog de flesta mellan 17 och 30.

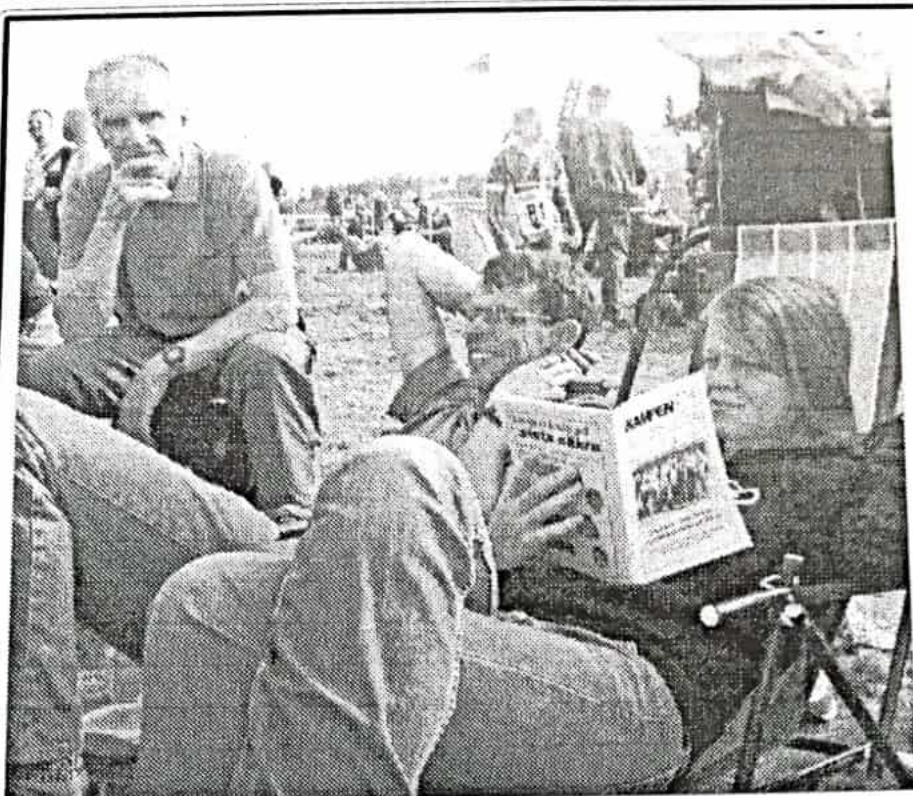
Efter en stenig startsnitsel bar det in i skogen. Vid första kontrollen låg jag 42:a, 28 sek efter men sedan började jag få upp ångan. Kändes dock som att jag låg sist i klungan hela tiden och fick bita ihop för att hänga med. Så var det nog inte riktigt för till växlingen kom jag som 16:e lag, mitt i den första stora klungan som startade på plac 5 och slutade på plac 29. Jag var knappt tre minuter efter täten som jag alltså tappade redan på väg till första kontrollen. Tur att så få andra lyckades hänga med

Henrik Jansson Tisaren. Ingen egentligen, hann vann förstasträckan med 32 sek vilket är rätt mycket på en hängkavle.

Så lättsprunget som det såg ut på nätet var det inte eftersom det var småstenigt, men ändå så pass snabbt så att täten hade klart under 5 min/km på första sträckan.

Sedan rullade det på. I början tappade vi inte särskilt mycket. Efter 7 sträckor var det som vanligt uppehåll och då låg vi bara 12 minuter efter täten. Vi hade dock 22 lag före oss. Bl.a. överraskningen Västervik som ledde. Det var dock egentligen, upptäckte vi, ett kombinationslag med Ankarsrum och Gamleby. Hur eller hur så fick den

Vad läser Jossan?

gamle f.d. Viljanen Micke Hertin gå ut i täten. När han kom i mål låg han tvåa bara sekunder efter. Starkt Micke.

Viljan gjorde placeringsmässigt en mycket jämn tävling. Vi låg aldrig bättre än 14 och aldrig sämre än 28.

En enda tog in tid på täten, Jossan, men hon tappade ändå två placeringar på sin rena damsträcka som bjöd på stora omkastningar i täten. Övriga som tappade högst 3 minuter var: Hasse, Jakob, Tord, Göran S1, Jan-Erik och Stina.

Den som plockade flest placeringar var Tord som tog in 13 placeringar på fjärde sträckan. Övriga som plockade placeringar var: Göran S1, Våge, Tony, Jan-Erik, Anna S, Anna-Li och Kristin.

Sådana här jämförelser är dock vanskliga att göra eftersom det är

betydligt svårare både att plocka många placeringar och att hålla jämna steg med täten på slutet av kavlen. Den slutliga 25:e platsen tycker jag att vi får vara skapligt nöjda med. Det hade kunnat gå bättre med lite tur men det kunde också ha gått betydligt sämre. Någon spurtstrid om segern blev det inte direkt då IKHP vann med hela 18 minuter. Bästa länslag var Kalmar som till slut blev 10:a. Nybro som vi länge

låg före, blev till slut 15:e och vi fick också stryk av ett kombinationslag, nämligen Målilla-Hultsfred-Hjorten som kom 21:a.

Vad minns vi mer?

- Mycket vacker markdimma på natten. T.o.m. ett flygfält kan vara njutbart för ögat då.

- Knott. Inte riktigt lika många som det året vi kom fyra tyckte jag som sov på natten i år men sprang sista nattsträckan då. Andra tyckte det var lika mycket i år.

- Bra arrangemang. Placeringen på ett flygfält gjorde att det inte var långt till något. Och allt fungerade som det skulle så vitt jag såg.

- S Carlssons gissningstävling under kvällsuppehållet. Den var trevlig.

Tycker
F. Knut

John

Träffade en flicka på konfalägret han var på i början av sommarn. Men det hela tog slut i slutet av 5-dagars, sorgligt nog. Men man vet inte med John hur länge det ska vara så.

Linnea och Pontus

Inte vet jag allt som sker men ändå kan jag tycka mig att det finns vissa band där emellan, för är det inte en korrekt analys jag gjort då Pontus och Linnea alltid är på samma träningar, kan inte det betyda något?

Även jag själv har nu kunnat bidra med lite, men ett nytt par har det inte blivit, bara ett splittrat. Får kanske gå på kurs hos John nu. Han kan det här med att ragga.

Josefine

NUMMER 3 2005 • SIDAN 12

HÖRT NÅT ROLIGT

Jonas rensar i källaren och har hittat myggnätet från Rasmus vagn (det enda som finns kvar av den, resten blev lådbil). Myggnätet monteras.

Efter en stund kommer Rasmus fram till vagnen där lillebror ligger. Han känner fundersamt på myggnätet och utbrister:

- Mamma! Jag vet när du hade den här förra gången! Det var när du gifte dej med pappa.

Åsa Bergfors

U 10-MILA

Oj oj, vilka laddade grabbar och tjejer som for iväg i tre minibussar mot ungdomens 10-mila.

Det var Viljaner, Ålems-folk, och Målilla-bor. Viljan hade ett rent damlag och ett kombinationslag i HD18.

För er som aldrig varit på ungdomen 10-mila, så kan jag berätta att det är något alldeles extra. En massa förväntansfulla ungdomar som träffas på ett och samma ställe. Många är redan kompisar och många träffar nya kompisar.

Flickorna från Finland gör sig fina, flätar håret i små flätor och sätter finska flaggor bak på tävlingsdräkten, en tradition sedan långt tillbaka.

Och visst är det ju allt detta runt om som skapar den här trivsamma gemenskapen.

Vi hade ett militärtält och några små tält

att sova i. På natten gick starten för HD 18 klassen, efter att startskottet hade gått kunde jag inte somna om, trots att de nog vore bra. Starten i min klass gick inte förrän några timmar senare.

Kristin gick kanon på sin första sträcka. Och kom in i ledningen, något jag inte riktigt vågat tro. Jag fick då gå ut, gjorde lite missar och var inte nöjd när jag kom i mål, två minuter efter täten.

Sedan följde, Anna-Li, Stina och till sist Frida. Frida kom i en klunga som skulle placera sig från plats 8-13. Vi kom 12. Även om våra förväntningar hade varit högre dagen innan får vi nog se oss nöjda med resultatet.

I HD 18 klassen placerade sig laget på en 70:e plats.

Vi var trötta och orkade inte med eftermiddagens tävling, den hade för övrigt gjort att vi fått åka så sent att vi inte kommit hem förrän på natten.

Men en lyckad resa och mycket av det berodde nog på att vi hade väldigt bra

ledare med oss, som fixade allt till oss.

Josefine

Tjejlaget: Lisa, Frida, Jossan, Stina, Kristin, Linnéa, Anna-Li.

JUKOLA-VENLA 2005 – VI SLOG 600 LAG

Då var det dags för Jukola igen- ärets i särklass proffsigaste tävling alla kategorier. SOK Viljan skickade i år ett fullt damlag men inget herrlag... ganska intressant om man jämför med förra året då vi hade en tjej och ett herrlag.

Ethel vid ratten i minibussen kändes tryggt, stämningen var på topp. Ethel berättade att hon en gång kl. 6 en söndagsmorgon fått "gröna vågen" genom Söderköpings 8 trafikljus och Anna vågade sig på att lova: - om vi kan åka igenom hela Söderköping med bara grönt så åker vi till glassrestaurangen. Helt osannolikt nog så gör vi det!!! Men Ethel sa att man laddar inte till Jukola med att äta glass, det tar vi på hemvägen, varvid de tre yngre tjejerna protesterade vilt. Så säger en sann coach. Lite ordning får det lov att vara eller hur?

Vad har man då med sig på en sån här utomlandsresa förutom euro (som man kan ta ut i bankomaten i oskarshamn numera) Vi gjorde en liten Robinsonundersökning om personlig sak:

Kristin – fisknät (tillvadå??)

Ethel – deckare

Anna – brassestol

Jossan – tält

Frida – sin buff (ett slags pannband)

Henric – (sprang i Järlas 2:a lag) glömde vattenflaska, tandborste och handduk

Erik – (sprang i Lidingös 3.e lag) kom ihåg handduk för första gången.

Silja Symphonie stod och väntade på oss, ett flytande hotell-shoppingcentra som är riktigt lyxigt. Båten är nog inte riktigt anpassad till tusentals orienterares krav. Anna fick köa i 40 min för att få mat i magen men hade ju i och för sig kunnat välja lyxkrogen som var tom på folk.

Lördag morgon sjunger vi för Jossan som fyller körkort. Frida kunde tyvärr inte sjunga denna morgon då hon vaknade med halsont och förkylning som stoppade hennes medverkan i kaveln. Hur löser vi detta på bästa sätt? Diskussion i laget kring hur omfördelning av sträckor ska ske och att Ethel tar 2:a sträckan. Detta gav Ethel många fjärilar i magen (första gången hon åker Finlandsfärja och aldrig varit på Jukkola).

I Finland mötte tiotalet stora bussar upp för att hämta de klubbar som beställt skjuts ut till tävlingen och vi åkte mil efter mil genom träsk och bräsk för att hamna mitt på TC i den vackraste skog vi sett denna dag. Tävlingsområdet Anjalankoski- Sippu låg ca. 14 mil öster om Helsinki.

Vi slår läger bredvid Järlas klubbält (vi kan ju inte släppa kontakten med Henke helt) och vips så kommer en vakt och tycker att vi ska flytta tältet 500m bort men alla andra slår upp sina tält bredvid militärtälten. Vi låtsas inte förstå språket och man flyttar ju inte så lätt på 5 Viljandamer. Efter lite sen lunch så var det dags att börja göra sig redo för starten som gick 15.30 med Kristin som starter och hon är bra med vid båda radiokontollerna men gör en miss ett par kontroller före mål. Ethel går ut på 2:a sträckan gör inga direkta bommar men

tar det mycket försiktigt uppe i detaljrikt höjdparti (rädd för att missa). Anna gör ett kanonlopp på 3:e och är bara 7 min efter Sverigebästa Jenny Johansson. Jossan avslutar med tuffa och längsta sträckan och har enligt henne själv inte ett perfekt lopp men vi tar oss i mål på en 248:e plats. Vilken teknik de har finnarna – på TC alltså. När jag (Anna) stod i växelfällan och väntade kunde jag lägga i min stämpelbricka i en av datorerna och se hur länge Ethel varit ute, om hon passerat en eller två radiokontroller och om hon avancerat i klungan. Fantastiskt. Skogen var också fantastisk liksom duschen och kaffet men så är de världsettor i kaffedrickning också.

Vi hade kanonfint väder hela helgen och både svenska och finska skärgården var

otroligt vacker. Ungdomarna var på sedvanligt disco på båtresan hem och måndag morgon är alla på plats vid färjeterminalen och Anna rattar minibussen ut genom Stockholm.

Det var ett trött gäng i baksätet som sov mestadels ner till Söderköping där det blev Glass i Stora Lass vid slussen. (Rekommenderas som resepaus). Tony bad Anna komma hem utvilad för han trodde inte att han skulle vara det efter Theos tre första nätter utan mamma. Trots en hård båtbräns, en stenhård tältplats med en skällande hund som granne och en natt till på båten med två vilt främmande personer i hytten så gjorde jag det.

Anna och Ethel

LETTLAND

1996 sprang jag senast skogs-EM som det kallas, en tävling för folk som jobbar i skogsbranschen. Då gick tävlingen i Trollebo och jag har för mig att jag blev tvåa i H 40. Sedan dess har tävlingen vandrat runt i Polen, Ungern m fl länder och det har aldrig riktigt varit läge att åka, inte minst av ekonomiska skäl. Lite avundsjukt lyssnade man på Thord som varit iväg ett par år med Södra som sponsor. Då tänkte jag – varför kan inte Sveaskog fixa det som dessutom är stolt huvudsponsor till svensk orientering. Samtidigt började några bitar falla på plats; vår VD Gunnar Olofsson har tre orienterande döttrar av god klass, flera orienteringsintresserade medarbetare hamnade på strategiska platser i företaget, en idrottsförening bildades osv. Man skulle bli kunna få startavgiften betald till Vasaloppet och O-ringen. Så jag föreslog till idrottsföreningen att vi även skulle satsa på skogs-EM som i år skulle gå i Ventspils i Lettland. Så blev det också och som "straff" fick jag även bli ansvarig för anmälan och resa. Efter nya

tips från Thord anslöt vi till Södras resa som ordnades av Björn Karlsson från Halmstad. Det blev lågprisflyg med Ryan air från Nyköping till Riga och sedan 18 mil i buss till Ventspils där vi bodde på ett skapligt hotell mitt i stan. Örjan Laneborg, representerande Skogsvårdsstyrelsen var också med. Det var riktigt varmt dom här dagarna så det var kämpigt på träningsloppet då vi mest kände på terrängen, som påminde en del om Åhus. På onsdagen var det dags för första loppet – sprint – i ett parkliknande område och även några kontroller i sanddynerna på badstranden. Resultatet blev trots ett bra lopp "bara" en fjärdeplats. Lite mystiskt var det när segraren – en lettländare – vann med över en minut efter 12 minuters löpning och dessutom startade över en timme efter alla övriga i klassen. Örjan kom på 15:e plats i H 35. Arrangemangen höll mycket hög klass. Man hade storbildsskärm på TC och även på kvällens prisutdelning och invigning. En invigning som var mycket pamping och med fin underhållning och föregicks av en parad genom stan.

På torsdagen stod klassisk distans på programmet och glädjande nog var det dimma långt fram på förmiddagen och aldrig riktig soligt. Därmed blev inte dom 6 kilometerna så pressande. Jag gjorde ett helt OK lopp med ett par minuters bom och det räckte hela vägen till EM-guld! Det var faktiskt trippel

Göran och Örjan i Lettland.

svenskt på prispallen i H 50. Prisutdelningen höll samma fina klass i ishallen i "Olympic centre". H 21 dominerades av två kända svenska namn; Håkan Svensson, Bredaryd och Elis Bengtsson, Skogsmårdarna som vann var sin dag med den andre som tvåa. Båda två har passerat 40-strecket för ett par år sedan. För Örjan blev det en 14:e-plats.

Tävlingsveckan avslutades med stafett på lördagen. Den fick jag tyvärr stå över eftersom jag åkte hem till O-ringen. Det var bara att skynda hem och byta packning och sen på lördagsförmiddagen ge sig iväg mot Skillingaryd.

Mina Sveaskogs-kollegor höll sig också

väl framme – inte minst tjejerna. Bl a VD:ns dotter Emma Olofsson vann sprinten och ett rent Sveaskogslag vann stafetten i D 21. Detta gör nog att det blir lättare att få till en resa nästa år – till Finland. 2008 avgörs skogs-EM i Halmstad – vi är ju ganska många Viljaner i skogsbranschen så vi ses väl där.

Göran Svenson

I SAMHÄLLET'S TJÄNST.

(Sammanfattning av den rapport som skickats till polisen).

SOK Viljan fick "larm" om önskemål att sammankalla resurser till STENSJÖ BY något före 21.00 på lördagskvällen den 6 aug. Klubben har under 2002 genom polisens försorg fått viss utbildning samt upprättat larmlista för att eftersöka försvunna personer. Efter detta har vi inte hört något från polisen eller "larmats" i samband med tidigare ganska många eftersök som polisen gjort i kommunen. Detta har medfört att vi inte reviderat listorna eller i övrigt "utbildat" nya medlemmar.

Via telefon fick vi uppgiften: En elvaårig isländsk flicka har vid 18 tiden försvunnit från STENSJÖ BY. Hon har långt brunt hår och bar röd jacka med luva.

Sammankalla personal snarast till STENSJÖ BY samt skicka personal från klubbstugan LINGHEM längs Ostkustleden mot STENSJÖ BY där Ledningsplats är upprättad.

Två personer skickades direkt till klubbstugan för att avsöka ostkustleden mot STENSJÖ BY. Larmlistan aktiverades och en person per larmgrupp fick information och uppgift att kalla medlemmar till samlingsplatsen STENSJÖ BY. Dessutom fick en

person uppgift att ringa till medlemmar utanför listan då vi antog att lördag kväll med triathlon efterfest samt semestertid medför att många inte är hemma.

Vid ledningsplatsen fick en person uppgift att registrera de som anlät samt undertecknad anmälde sig för räddningsledaren (RL) för uppgifter.

Vi fick en bra genomgång av läge och uppgifter av RL där vi fick ett antal stigar och skogsvägar att genomsöka enligt beprövad teknik.

Ca 21.45 hade 20 medlemmar kommit på plats. Alla fick en orientering om det vi visste. Vi organiserade oss i patruller om två till tre medlemmar. Varje patrull fick en egen avgränsad uppgift att lösa.

Varje patrull hade tillgång till:

- bil
- pannlampor
- karta/kartor
- mobiltelefon
- kompass.

Patrullerna fick uppgift att återvända när uppgifterna var genomförda.

Detta för att:

- skapa trafik på vägarna.
- få en uppfattning om patrullens fysiska status.
- få tillgång till dryck och mackor.

Efter att ytterligare medlemmar anslutit var vi totalt 27 personer organiserade med en person till RL för samverkan och

uppgifter och ledning av våra egna resurser.
samt 8 patruller

Vi arbetade i tre skeden (Se bifogad karta) enligt uppdrag av RL

Skede 1 Genomsök av stigar och vägar till fots (löpning/gång) som anslöt till ostkustleden söder och sydväst om STENSJÖ BY intill av RL redovisad cirkel på kartan samt en patrull från Klubbstugan längs ostkustleden mot STENSJÖ BY.

Skede 2 Resurserna flyttades efterhand som uppgifterna löstes till ostkustleden norr och väster om STENSJÖ BY samt anslutande vägar och stigar upp till övernattningsstugan HÄLLVEBERG samt även stigar och vägar norr denna stuga.

Skede 3 inföll när vi via övernattande tyskar i HÄLLVEBERG fått uppgifter om att flickan setts söder LÅNGSJÖN ca 20.00 – 21.00. Nu koncentrerades alla resurser till området väster och sydväst om LÅNGSJÖN. Det var nu som vi återfann flickan välbehållen. Hon hade förflyttat sig ca 8 km från LÅNGSJÖN och ca 12 km från STENSJÖ BY.

Detta resulterade att vi avsökte totalt ca 50 km fördelade på

- Skede 1, 17 km
- Skede 2, 25 km
- Skede 3, 13 km

Det var nu ca 02.00, patrullen med

Göran 11 med sonen Simon återfann flickan vid BERGET sydväst NYBOGÖLEN. Hon var efter omständigheterna vid gott mod men frusen.

Såväl polisen som vi i klubben har naturligtvis fått värdefulla erfarenheter av insatsen.

Det mesta har varit positivt till mycket positivt. Speciellt vill jag framhålla samarbetet mellan polisen och räddningstjänsten som medförde att en ändamålsenlig stabsplats fanns upprättad när vi anlände samt att rejäla resurser i form av personal och helikoptrar tidigt sattes in. Utmärkt!!!

Ledningen fungerade bra och vi fick tydliga och lämpliga uppgifter.

Vad bör då förbättras/utvecklas?

Först bör i förebyggande syfte märkningen av vandringsspåret vid STENSJÖ BY få en ny färg så det inte kan förväxlas med Ostkustleden. Detta var andra tillfället då personer försvinner och eftersök får organiseras på grund av att besökare tar fel spår.

Det viktigaste är tillgången till bra kartor. De kartor vi fick tilldelade, då vi var utanför områden där vi har egna orienteringskartor, var terrängkartan i skala 1:50 000 som i närområdet var uppförstorad. Utöver detta fick vi tillgång till motsvarande karta, samma typ av karta i A3 storlek (ej uppförstorad täckande ett större

område.) Kartorna var varken aktuella eller tillräckligt detaljerade för att de tillfredställande ska lösa våra behov.

Vi föreslår därför.

Under september får vi "radiolan" i hela länet för uppkoppling mot Internet. Anslut ledningsfordonet till detta "radiolan". Därefter kan man via lantmäteriets hemsida få tillgång till såväl kartor som ortofoton över aktuella områden. Här kan också "fastighetskartan" som innehåller fler vägar och stigar än terrängkartan hämtas in och skrivas ut med färgskrivare. Eftersom det är räddningstjänst så borde en speciell inloggning kunna ordnas och ev. betalning ske i efterhand.

Vägbommar är ett problem – de finns normalt med på aktuella kartor, återstår att få dem öppnade. Vi tappade en hel del tid beroende på detta problem. Bör lösas smidigt så vi kan passera dessa bommar.

Inom klubben bör vi i första hand utveckla:

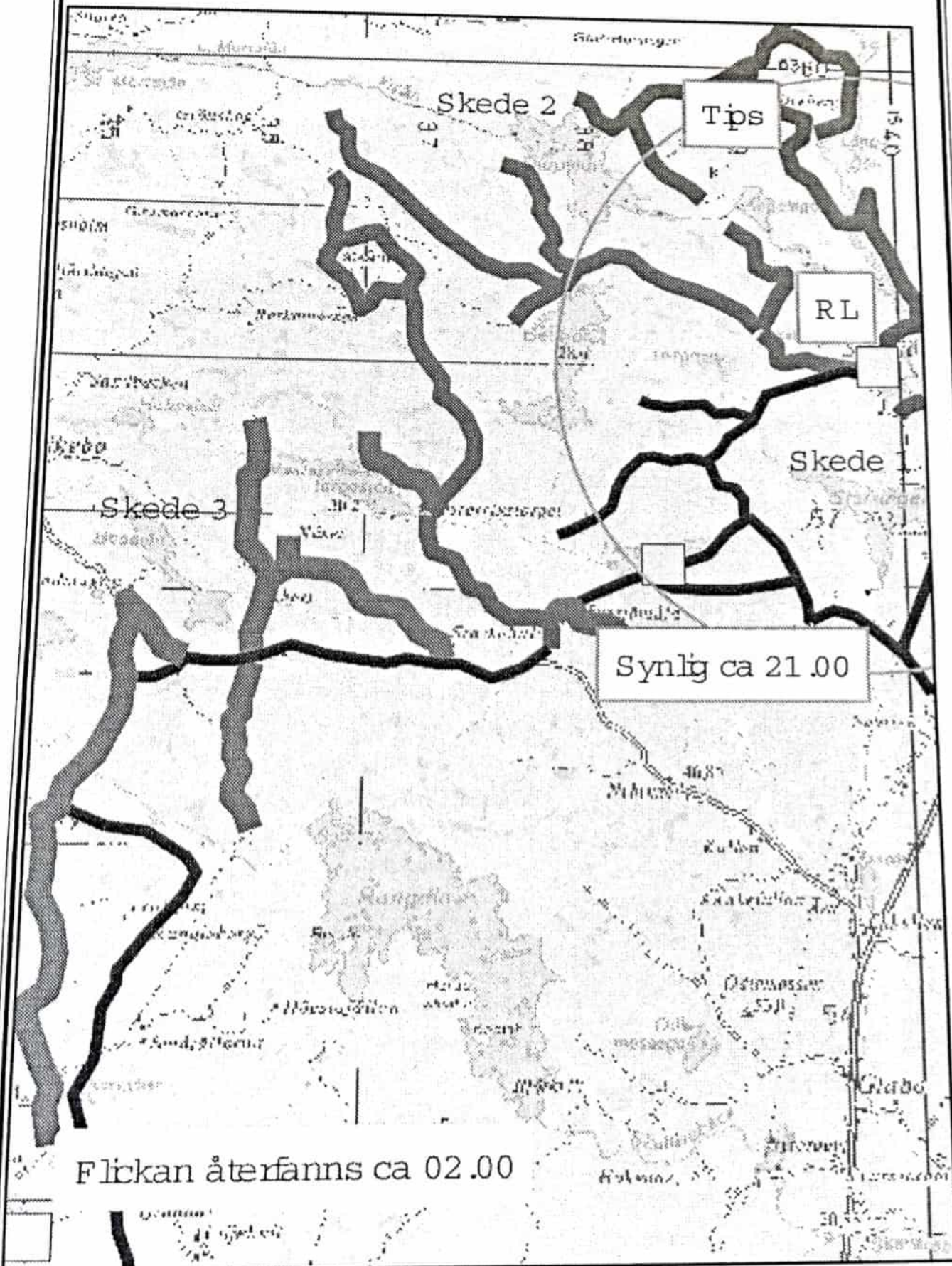
- beredskapen med årliga uppdaterade larmlistor
- informera klubbmedlemmar om vikten av att alltid ha laddade pannlampsbatterier
- ev. om det går att ordna ekonomiskt införskaffa ett antal reservbatterier för att öka uthålligheten. (ett laddat batteri klarar 2,5 – 4 tim beroende på modell.)

- organisera fler patruller med unga uthålliga löpare som på kort tid kan klara omfattande genomsök av stigar/vägar. De löper i lugn takt ca 12 km/timme med en uthållighet av två – tre timmar.

Den organisation som vi arbetade i fungerade väl och vi uppfattade det som att tilldelade uppgifter löstes snabbt och väl. Vi tror att vi har lämplig personal med lämplig utrustning samt möjlighet att ta hand om oss själva ledningsmässigt så att vi inte blir en belastning för RL. Därmed hoppas vi att vi också i framtiden kan vara en resurs i samhällets räddningstjänst. Mer information och ev. frågor besvaras av undertecknad.

Roland

HUR HAR DU DET NUFÖRTIDEN?

Under denna rubrik intervjuar vi utflyttade Viljaner eller f.d. Viljaner som vi inte träffat på ett tag. I detta nummer frågar vi Anders Möller.

Hur har du det nuförtiden?

Jo tack, bara bra.

Var bor du?

Linköping.

Har precis kommit hem från ett år som utbytesstudent i München, trivdes mycket bra där.

Vad gör du?

Studerar ungefär Teknisk fysik.

Egentligen heter linjen något annat men det blir för långt att skriva.

(Kampen red. håller med efter att ha hört hela namnet på linjen. Artikeln blir för lång om vi tar med det.)

Har du gjort något kul i sommar?

Den här sommaren blev kort eftersom studierna i Tyskland slutade 1/8 och terminen i Linköping redan börjat (börjar i slutet av augusti), men förra sommaren var jag bl.a. i Ryssland, på språkresa.

Har du gjort något kulturellt på sistone?

Var på en mycket bra fotbollsmatch mellan Bayern München och Juventus. Juventus vann vilket var helt OK. Jag hejade på båda.

Tränar du något?

Innebandy, tennis, fotboll, cyklar till skolan, springer någon gång ibland. Skulle vilja träna mer.

Hur har du det med kärleken?

Jag har en spansk flickvän som också studerade i München. Nu är hon långt borta men med modern teknik går det rätt bra att kommunicera ändå (t.ex. mail och webbkamera).

Vad är det bästa med att bo i Linköping och München?

Linköping: Trevlig studentstad.

München: Vacker stad. Oktoberfesten.

Vad är det sämsta med att bo i Linköping och München?

Linköping: Långt från Spanien och Oskarshamn.

München: Jag blev ofta åksjuk på spårvagnen.

Händer det att du saknar Viljan?

Ja

Vad i så fall?

Tisdagskväll i stugan med bastu på vintern.

Något annat du vill tillägga?

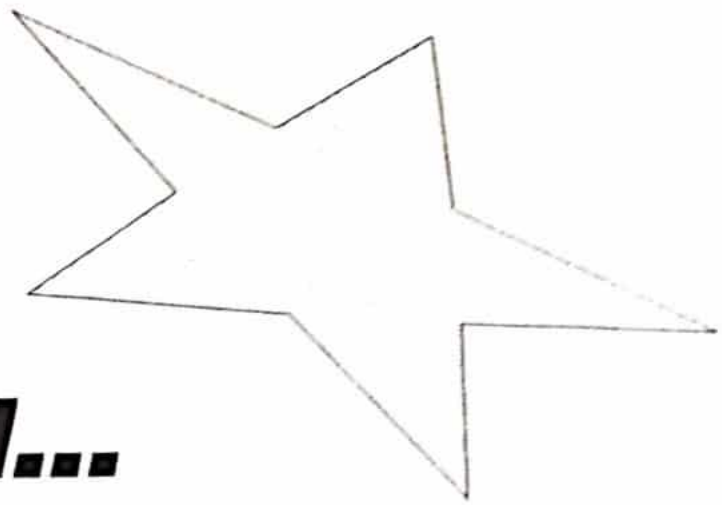
Hälsa till övriga viljaner.

Kampenred. tackar för en trevlig pratstund och önskar lycka till i framtiden.

Knut

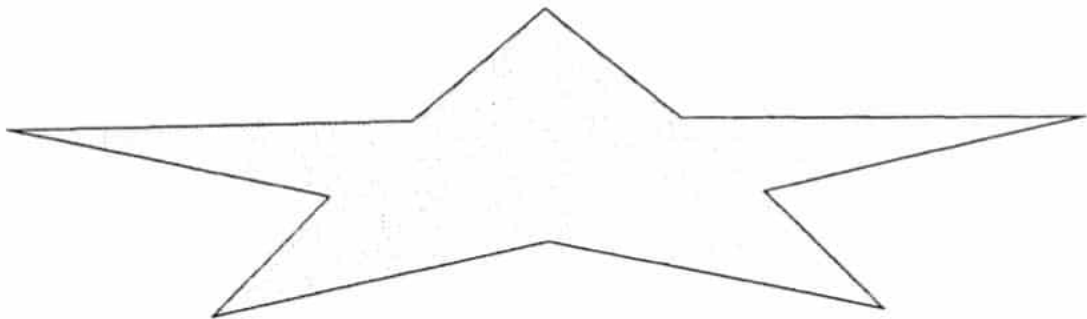
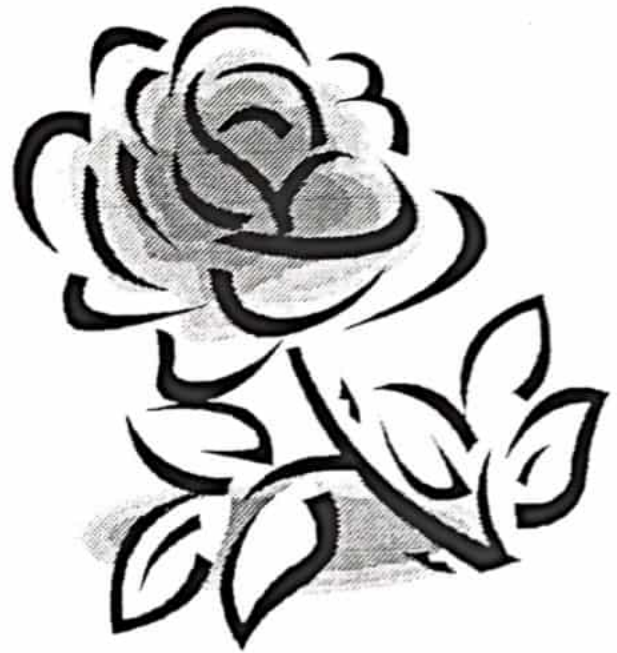

Grattis till...

Barbro Björkman 75 år, 18 sept
Birger Karlsson 70 år, 20 okt
Gunvor Lord 70 år, 15 okt
Ulla Stenfelt 70 år, 9 augusti
Åke Johansson 50 år, 5 sept
Göran Jonsson 50 år, 8 aug
Jerry Larsson 50 år, 30 okt
Bo Söderqvist 40 år, 8 sept
Andreas Uhre 30 år, 15 okt
Anton Andersson 20 år, 7 juni
Gustav Jutterdal 20 år, 6 sept

H 43- KAVLEN

På den något molniga eftermiddagen den 29 augusti lastades undertecknad in i herr Lennartssons (Ingemar alltså) stolthet Volvon. Plats var som vanligt IP. Vi, dvs herr Lennartsson, herr Ordförande, fru/fröken Annika A. och jag var nämligen på väg till gubbarnas/

tanternas motsvarighet till den "vanliga" 10-milakavlen, H 43- kavlen (att det i och för sig inte var alltför "gammalt" på TC vittnade en och annan barnvagn om, det är många tjejer i 35 års åldern som är med). Kavlen är alltid lika välarrangerad av Linköpings OK, "loket". I år skulle vi tävla i terrängen några mil norr om chokladfabriken "tag det rätta..."

i Ljungsbro, ja ett par mil norr om var det. Fin terräng och rätt så luriga kontrollpunkter lovade man att bjuda på. Vi hade två lag i Herrar 55 (5 sträckor) och ett i HD 60 (3 sträckor). I bilen upp så började vår medpassagerare Annika att bli inte så lite nervös av att inte hinna fram i tid till sin sträcka 2 (Allan H. var redan på plats för förstasträckan). Av någon konstig anledning fick alla i bilen för sig att starten skulle vara 12.30. Hade vi kollat i pappren, som låg tryggt i

bilen, hade vi kunnat konstatera att det var start 13.15. Trots en viss stress så lyckades vi andra rösta fram en fikapaus mitt i all brådska (mycket beroende på herr ordförandes övertalningsförmåga). Herr Lennartsson startade sen upp ögonstenen och vips, vi befann oss plötsligt i en raggabil eller möjligen ett JAS-plan på inflygning till basen i Linköping. Trots avgasbyte tidigare i vecka så hade tydligen det gått rejäla hål i det som inte blev bytt. Bilen blev lite orkeslös och vi som var i tidsnöd...Näväl, vi hann ju givetvis ändå och Annika gjorde (vad jag hörde sen) ett av sina bästa lopp i karriären. Grattis Annika! Även för resten i bilen var det mer än godkända lopp förresten. Efter en givande skosnöreknytningskurs ledd av Hasse så kunde tävlingarna börja. I HD 60 växlade Allan som 26:a på första sträckan, Annika plockade i den

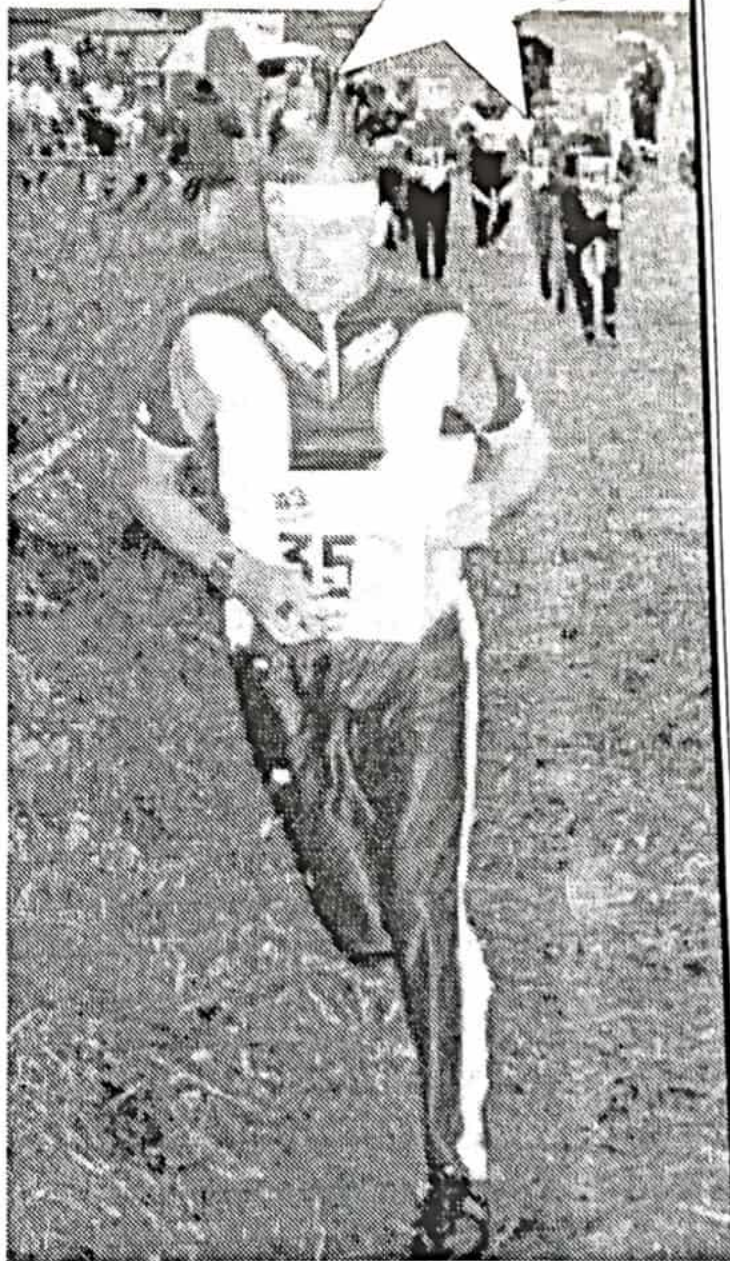

svårorienterade terrängen, och ett sololopp, upp till 19:e för att till sist Göran G kunde löpa i mål på en fin 21 plats. Av tradition är det mängder med finska lag med i samtliga klasser, och många fick "pisk" av Viljan denna dag. Herrar 55 startade senare på eftermiddagen. På startlinjen representerades Viljan av Oskarshamns snabbaste brevbärare, Hasse, för lag 1 och Högsbys stolthet, Bertil Kalén, för lag 2. Bertil för övrigt med stora meriter från startsträckor i "riktiga" 10-mila. Hasse var något för snabb denna dag, då han i hastigheten råkade hoppa över näst sista (!) kontrollen, för övrigt jättenära målet, så lag 1 var därmed ute ur bilden. Bertil, den gamle kavleräven, såg till att tryggt växla över till näste man som var Göran II. Undertecknad fick sedemera gå ut i omstart, i halvskummet och regn kl 19.30. Men det gick bra ändå, och vi fick till slut placering 49, vilken vi ämnar förbättra till nästa år.

Sammanfattning: Missa ej H 43 nästa gång, förutom bra tävling så har de nog världens godaste gurka i markan, den s.k. Kinda snabbinlagda färskgurkan, mums...

Fotnot: Lag 1 löpte ändå igenom tävlingen med löparna Hasse, Tom L, Roland N, Göran S I och Leif C. Lag 2 bestod av Berra K, Göran S II, Bobbos Borgemo, Ingemar L. och Håkan J

Håkan J

Håkan tog täten i omstarten.

OSKARSHAMNS TRIATHLON

Trots att det tyvärr (tycker jag) inte längre finns någon triathlonkommitté i Viljan var vi ett antal som tävlade för Viljan vid Oskarshamns triathlon som gick av stapeln lördagen den 6/8. Var inte oroliga, vi betalade anmälningsavgiften själva precis som vi alltid gjort i triathlonsammanhang.

Regn på morgonen och ännu inte anmäld. Tvekade lite, det måste medges men sedan slutade det regna så jag bestämde mig för att vara med.

Lite osäkert var det om det skulle bli någon simning eller inte. Vattentemperaturen var 16 grader. Personligen hoppades jag på det senare eftersom jag knappt är simkunnig. Jag kan hålla mig flytande men det går knappt framåt. Det visade sig dock att det skulle bli simning men avkortad sådan. Istället för 300 meter simmade vi kanske 175.

Vi startade från land. Starter var huvudansvarige Janne Johansson (62). Han deltog också i tävlingen och var prisutdelare efteråt. En energisk man måste man säga.

Eftersom vi sprang några meter innan vi hoppade i kom jag iväg lite väl bra. Kände mig ivägen i början och blev väldigt omsimmad. Så jättekallt kändes det ändå inte. Måhända värmdes alla simmande kroppar upp vattnet just där vi var med någon grad.

Efter drygt 4 minuters simning för mig

och ungefär hälften för täten var det dags för det mycket viktiga ombytet till cykel. Bäst simmare av Viljanerna var Kent som deltog i ett stafettlag tillsammans med Håkan J och Våge. Bäst ombyte gjorde Mats Gustavsson trots att han hade vätträkt. 37 sekunder inkl några meters löpning. Mycket imponerande. Han hade alla kläder under vätträkten och skorna fastsatta på cykeln. Självt höll jag på en minut.

Sedan gällde det att ha tur så man kom i en lagom snabb klunga. Ett par cyklister drog ifrån mig direkt. Kände att det gick för fort där. Men sedan hannade jag i en bra klunga. Tyckte först att det gick lite för sakta men försökte sedan dra en bit och fick mjölksyra direkt. Förstod att det ändå gick lagom fort. I klungan var också den blivande damsegrarinnan Marit Nord. Dock var det en dam långt före oss. Angela Fox ledde faktiskt hela tävlingen efter simningen och cyklade också riktigt bra.

Efter ett tag kom vi ikapp en tvåmannaklunga bestående av Mats G och Janne J. De hängde sedan med vår klunga in i mål. Ett par man kom ikapp bakifrån. En av dem körde ensam ifrån vår klunga. Annars höll vi ihop till nästa byte som gick snabbt för bl.a. Marit och mig som inte hade cykelskor utan löpskor. Lite sämre att cykla med men man tjänar mycket i bytet. Jag drog ifrån Mats med 30 sekunder i det bytet.

Sedan var det bara löpningen kvar. Det jag är bäst på. Hur många skulle jag springa om i år? Det visade sig inte bli

särskilt många. Kanske 5 stycken varav en var oförsämd nog att springa om mig igen på slutet och slå mig. Betydligt sämre från min sida än jag är van vid från tidigare år. Kan dock bero på att jag låg längre fram. Blev till slut 10:a, vilket är den klart bästa placering jag haft. Bäst cykeltid av viljanerna hade Håkan och bäst löptid hade Våge. Av dem som gjorde hela hade dock jag bäst tid både på cyklingen och löpningen men på simningen var jag näst sämst...

Segraren Stefan Grahn från Nässjö var helt överlägsen. Han slog t.o.m. ett superstafettlag som bestod av en

elitsimmare, en elitecyklist och en elitlöpare.

I damklassen ledde Angela Forsberg Stockholm stort efter cyklingen men fick ont i magen på löpningen och därför omsprungen av mig efter och av Marit Nord innan halva stafetten sprungits.

Som vanligt ett trevligt arrangemang som jag gärna kommer tillbaka till. Tack Janne Johansson d.ä. och alla som arrangerade.

Knut

DEN LILLA TÄVLINGEN

För några år sedan åkte mina föräldrar på en bussresa med IOGT-NTO till Småland på semestern. De är inte nykterister men tyckte ändå det var bra att åka på semester tillsammans

med sådana för att som de sa "slippa dricka alkohol på semestern". Man kan undra om det inte är frivilligt om man vill dricka eller inte ändå. Beror kanhända på karaktären...

Hur eller hur, på denna resa ingick ett besök på det Lilla landet en mil norr om Vimmerby. Mina föräldrar berättade om detta så att jag blev väldigt intresserad av att besöka det själv. Många gånger har jag åkt förbi skylten men det har aldrig blivit av att jag åkt dit. Men nu (27/8) ordnade Vimmerby/Hässleby en orientering där så det var givet att åka.

Jag och Annika var de enda viljaner som var med på denna i dubbel bemärkelse lilla tävling. Anna-Li och Markus var där och tittade också. Antal deltagare var inte mer än runt 30. Kanske blev det för mycket med Natt-DM dagen innan och Dag-DM (som jag fortfarande kallar det) dagen efter.

Man fick välja mellan tre banor, varav den kortaste av nybörjarkaraktär. Jag valde den långa (3,5 km) och Annika mellan (2,8 km). Första delen av båda dessa banor var rätt normala i skogen på skala 1:10 000. Varannan kontroll var dock micro, vilket innebar att det fanns flera kontroller i närheten av varandra och det gällde att välja rätt. Inga kodsiffror på dessa kontroller och endast den första kontrollen i gruppen som man stämplade vid räknades. Hade man stämplat så hade man. Det gick inte att rätta till ett misstag. Man blev dock inte diskad om man stämplat fel på en micro-kontroll men fick ett tidstillägg på 1 minut per micro-felstämpling. På övriga kontroller fanns kodsiffror och man var tvungen att stämpla rätt där (men fick rätta till en felstämpling) precis som vanligt.

Första kontrollen som jag hade var svårast eftersom det inte var någon

kontrollpunkt där. Helt vitt i ringen. Jag såg heller ingen annan micro-kontroll där så jag tänkte att det är väl bara att chansa och stämpla. Det visade sig att jag var rätt. De övriga två kontrollerna som satt rätt långt ifrån den rätta (75-100m) såg jag på väg till tvåan. Sedan gick det bra ända till jag skulle följa snitseln från 7:an in i Lilla landet. Jag sprang och läste på vägvalet till 8:an och tittade upp och såg en snitsel men det var snitseln till start. Jag insåg dock mitt misstag men sprang kanske 100 meter i onödan där.

10 kontroller hade jag i det Lilla landet. Den första (8:an) satt vid Ölands norra udde. För att ta mig dit var jag tvungen att springa både över Öresundsbron och Ölandsbron. (Släng er i väggen ni som var med på Broloppet...). 9:an satt i Uppland. En sträcka (11-12) sträckte sig från Danmark till Norrbotten...

Fast det där fattade jag inte när jag sprang. Då var jag mest intresserad av hur jag skulle springa mellan kontrollerna och att läsa angivelsen. Det var microkontroller även i det Lilla landet och ibland satt de riktigt tätt. Vid 9:an hade jag västra byggnaden, östra

sidan. Annika hade på samma ställe östra byggnaden, västra sidan. Mellan byggnaderna var det ca 1 meter i verkligheten så där var det lätt att stämpla fel och få tidstillägg.

Efter målgång joggade jag och Annika runt det Lilla landet en gång till och kollade in alla landskap. Från en del byggnader hördes någon prata eller sjunga på det landskapets dialekt. En byggnad (Djursdala kyrka) var så stor att man kunde gå in i den. Alla älvar, de största sjöarna och Göta kanal fanns också med.

Vi besteg Kebnekajse också. Förra gången jag gjorde det hade någon sagt åt mig att utsikten därifrån var magnifik och att man vid klart väder kunde se en 17-del av Sveriges yta. När jag var där såg jag dock bara 5 meter, jag befann mig nämligen i ett tjockt moln. Men den här gången såg jag nästan hela Sveriges yta...

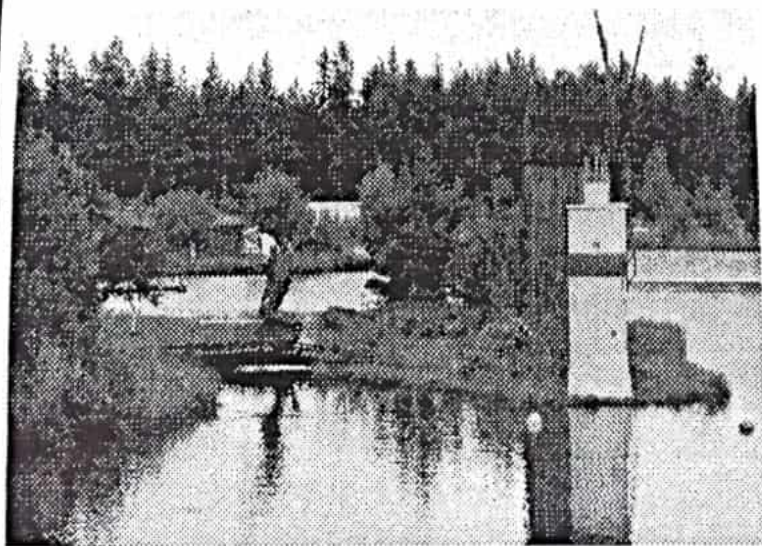
Hur gick själva tävlingen då?

Jo jag kom tvåa på långa banan tre minuter efter. Inga tidstillägg varken på mig eller på segraren (som jag tyvärr glömt vad han hette).

Annika kom femma på mellanbanan och hade inte heller några tidstillägg.

Om detta blir tradition hoppas jag verkligen att det blir fler deltagare nästa år. Vi var imponerade både av arrangemanget och det Lilla landet. Riktigt kul var det.

Tycker
Knut

Viljans elittjejer: Josefine, Frida, Kristin.

Göran vann första etappen.

Ida och Ida var på besök en dag.

Skilla letade fram en burk arméns leverpasten från år 19-bortnött.

knep å knåp på **sista säkra**

Dra streck och para ihop rätt nummerplåt med rätt person.

